

هو الله - ای اهل بصیرت و استقامت در ملکوت ابهی نامتان...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۶۶

هو الله

ای اهل بصیرت و استقامت در ملکوت ابهی نامتان مذکور و یادتان مستمر و مشهور و نسیم هدایت از مهب عنایت در مروره پرتو بخشش است که تابان است و ریزش باران نیسان است که در فیضان است. شمع کافور است که در سوز و گداز است و جام ظهور است که سرشار در محفل راز است. صلاهی ملکوتست که بلند است و سطوت جبروتست که محیط بر هر مستمند و ارجمند. نیر اوج معانی پرتوافشانست و کوکب افق رحمانی درخشنده و تابان. از فضل جمال ابهی روحی لأحبائه الفداء صبح است نه شام نور است نه ظلام بشارتست نه حسرات مسراتست نه سكرات چه که فضل او عظیم است و سلطنت او مستدیم. فیض او مستمر است و سریر او مستقر. تاج او وهاج است و سراج او هادی منهاج. پس ای دوستان بیاید دست در آغوش یکدیگر نمائیم و چون گروه ملائکه حول عرش رحمانیت طواف نمائیم و تری الملائكة حافین حول العرش یسبحون بحمد ربهم. عرش او امر اوست و سریر حکومت او احکام و شریعت او. به خدمت پردازیم و ابواب هدایت بگشائیم. ع

ORIGINAL

AUDIO